

תת"ע 6025/01/14 - מדינת ישראל נגד אלון בניסטי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6025-01-14 מדינת ישראל נ' בניסטי
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלון בניסטי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 14.8.13, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל בן אל-הר, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 14.8.13, בסמוך לשעה 20:00, נהג הנאשם ברכב בכביש מספר 4, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו למחלף גבעת שמואל (ק"מ 117), נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אוחז את טלפון נייד בידו הימנית ומפנה אותו אל פניו. כמו כן, ציין העד כי תאורת הטלפון האירה את פני הנהג.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "החזקתי את הטלפון ביד".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור ושוחח בטלפון הנייד, אך, הטלפון לא היה בידו, אלא הונח על תיבת ההילוכים וחובר בכבל למערכת השמע ברכב. הנאשם הכחיש כי אמר לעד שהחזיק את הטלפון בידו וטען כי שאל את העד אם ראה אותו מחזיק טלפון ביד.

עוד טען הנאשם, כי מדובר בשעת ערב ולא ייתכן כי היה אור יום כפי שציין העד וכי העד שגה ברישום מספר הרכב ותוצר הרכב, אך לא הגיש כל ראיה התומכת בטענות אלה.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט

פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם, הדגיש כי היה בודד בנתיב נסיעתו, פירט כיצד אחז את הטלפון הנייד בידו ומה עשה בו לאחר שהעד הורה לנאשם לעצור את הרכב.
2. גרסת הנאשם, מאידך, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם טען במועד ההקראה, כי הטלפון הנייד היה מונח על תיבת ההילוכים ואילו בעדותו בפני בית המשפט, טען כי הטלפון היה מונח, כאמור, אך מחובר למערכת השמע של הרכב, באמצעות כבל.
3. הנאשם הודה בכך שניהל שיחה בטלפון הנייד, עת שהשוטר הורה לו לעצור.
4. בדבריו לעד, במועד רישום הדו"ח, יש משום ראשית הודיה בביצוע העבירה.
5. מעבר לכל האמור לעיל, הרי שבצדק טען ב"כ המאשימה, כי גם אם תתקבל גרסת הנאשם, יש בה משום עבירה על תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, הקובעת:

"(1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;...

(2) בתקנת משנה זו -

"דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו";

6. הנאשם טען כי הטלפון הנייד היה מונח כל העת על תיבת ההילוכים ולטעמי, אין בכך כדי לענות על דרישת המחוקק להיותו מונח "באופן יציב, המונע נפילתו", שכן אין ספק כי בנקל, עלול הטלפון להחליק וליפול מעל תיבת ההילוכים.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבת וזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ד, 09 יולי 2014, במעמד הצדדים